

Επικαιρότητα

ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΣ ΣΤΗ ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΚΩΜΟΠΟΛΗ

«Αθάνατοι οι εκτελεσθέντες της Τσαριτοάνης!»

ΕΛΑΣΣΟΝΑ (Γραφείο «Ε») Του Γιάννη Μουκίδη

Μέσα σε ατμόσφαιρα συγκίνησης η μαρτυρική ιστορική Τσαριτοάνη και η γύρω περιοχή ξεδιπλώναν τις ιστορικές μνήμες τους για τους 52 συνολικά Τσαριτοσσανιώτες, που εκτελέστηκαν από τους Ιταλούς (το 1943) και τους Γερμανούς (το 1944).

«Πενήντα δύο συνολικά Τσαριτοσσανιώτες έβρισαν, μα οι ψυχές τους έμειναν ολόρθες, για να θυμίζον στο Έθνος τον έρωτα για την ελευθερία και το χρέος για την πατρίδα, όταν την πατάει ξένο πόδι κατακτητή!.. Αυτό επισημάνθηκε, ανάμεσα στα άλλα, στις καθιερωμένες εκδηλώσεις μνήμης, όπου ο Δήμος Ελασσόνας, η ιστορική και μαρτυρική κωμόπολη της Τσαριτοάνης και οι κάτοικοι της τίμησαν για μια ακόμη χρονιά τους 52 συνολικά αθώους πατριώτες, που εκτελέστηκαν εν ψυχρώ στις 12 Μαρτίου 1943 (από τους Ιταλούς) και στις 20 Αυγούστου 1944 (από τους Γερμανούς).

Η χθονικές εκδηλώσεις μνήμης άρχισαν με τη Θεία Λειτουργία και το Μνημόσυνο που τελέσθηκαν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Αμέσως μετά, στις 11 το πρωί, αναπεμφθηκε από τους ιερείς π. Γεώργιο Κοντοτάσιο και π. Αλέξανδρο Νεφέργιωτή επιμνημόσυνη δέηση στον χώρο της εκτέλεσης, μπροστά από το Μνημείο που βρίσκεται στην κεντρική πλατεία της κωμόπολης.

Στη μαρτυρική πλατεία απόμεναν οι φασίστες ξένοι και ντόπιοι, οι μελλοθάνατοι και τα πολυβόλα. Περνούν μερικά αγωνιάδη δευτερόλεπτα και ενώ το πλήθος είχε φθάσει κοντά στο Α' Δημοτικό Σχολείο ακούει το κράταλίσμα των πυροβόλων. Κάτω από τις συνεχείς ριπές σωριάζονται χίμα τα σώματα. Γύρω η πόλη λαμπαδιάει στις φλόγες. Το προεμμένο πλήθος κλαίει και θρηνεί. Γοερές κραυγές πένου, φρίκης και οργής γεμίζουν τον παγερό αέρα. Αλλά οι δήμιοι δεν συγκινούνται. Αδιάφοροι οι φασίστες συνεχίζουν ανηλγχοί το μακράριο έργο τους. Σκοτώνουν εν ψυχρώ και δολοφονούν άοπλους!

Μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα σαράντα πτώματα σκεπάζουν την πλατεία με το θυμικό πλάτανο! Αφηγείται μία απότιγρη μάρτυς: Μόλις φύγαμε τα αιμοσταγή τέρρατα τρέξαμε στη κεντρική πλατεία, για να δούμε τις μαυρές και γλίτωσε κανέναν. Μα, εκείνες, που δεν βλέπουν τους δικούς τους ψάχναν, ψάχναν, ω! τι φρίκη... Προχώρησα σιγά, σιγά με το κεφάλι σκυμμένο κι έφθασα στην πλατεία. Οι νεκροί έμειναν εκεί, αιώνιοι μάρτυρες της ιστορίας! Μάνες, σύζυγοι, αδελφές, θυγατέρες, άνοιξαν οι ίδιες τους τάφους, για να πάρουν τους δικούς τους! Έπειτα από λίγες μέρες όμως ξεθάψαν τα πτώματα και τα έθαψαν στο νεκροταφείο».

Και η δικηγόρος Αικατερίνη Αναγνωστούλη ολοκληρώνει, μέσα σε χειροκροτήματα: «52 συνολικά Τσαριτοσσανιώτες έβρισαν, μα οι ψυχές τους έμειναν ολόρθες, για να θυμίζουν στο Έθνος τον έρωτα για την ελευθερία και το χρέος για την πατρίδα, όταν την πατάει ξένο πόδι κατακτητή!».

Στο λυκόφως του αθεϊσμού

Εγώ κοιμάμαι κι η καρδιά μου αγρυπνά. Άσμα Αομάτων

Διαβάζοντας κάποιον ψαλιμό και αναθυμώμενος ημέρες αρχαίες, μου φάνηκε ότι έχω μπροστά μου έναν χάρτη της ψυχής και μάλλον της δικής μου ψυχής. Χάρτη της ψυχής εννοώ τα σημεία εκείνα, από τα οποία πέρασε η ψυχή μου αναζητώντας τον σωτήρα της, τον Κύριον Ιησού Χριστό. Πιστεύω ότι από πάντα αναζητούσα τον Ιησού, ακόμα κι όταν νόμιζα ότι ζητώ άλλα πράγματα. Τώρα μπορώ να πω ότι σχεδόν δεν αγάπησα τίποτα άλλο με την ίδια αγάπη που αγάπησα τη σωτηρία της ψυχής. Ποιος με οδηγούσε στο να γνωρίσω και να βεβαιώσω ότι αυτός είναι ο προορισμός μου; Αυτό θα το δείξουν τα στάδια από τα οποία πέρασε η αναζήτησή μου.

Στην αρχή, θυμάμαι, ήταν η ταραχή της καρδιάς μου. Κανέναν και τίποτα δεν μπορούσα να την ηρεμήσει. Ένας στίχος του Δαβίδ, ενώ μου έδινε πάντοτε την έμπνευση να γράψω τους δικούς μου στίχους, ποτέ δεν τους έγγραφα. Ήταν γιατί αυτός που κατευθύνει τη ζωή μου, ήθελε να τους θυμάμαι πάντα. Οι στίχοι αυτοί θα με οδηγούσαν ο' Αυτόν. Οι στίχοι για τους οποίους μιλάω είναι από τον 37ο ψαλιμό. «Ο, φίλοι μου και οι πλησίον μακρόθεν έστησαν». Αν ζήσετε αυτήν την εμπερία θα καταλάβετε, τι σημαίνει να μην υπάρχει βοήθεια πουθενά.

Δεν γνωρίζουμε, πράγματι, την ψυχή μας προτού μας αγγίξει το χέρι του Θεού και αποκτήσουμε φόβο Θεού. «Επιστηρίζεις επ' εμέ την χείρα σου», γράφει ο Δαβίδ, στον 37ο ψαλιμό του, που προφανώς τον συνέθεσε ύστερα από κάποια εξαιρετικά επίδοξη εμπειρία. Πριν να γνωρίσουμε με επώδυνον τρόπο, το πνεύμα ή άλλως τον εσωτερικό μας άνθρωπο, ταυτίζουμε τον εαυτό μας με το σώμα. Ο κόσμος ονομάζει τους ανθρώπους που δεν τους «χάιδεψε» η ζωή, που δεν αλαπίστηκαν με τη φωτιά, επιφανειακούς, επιπόλαιους, χαροκόπους κ.ά.. Είναι γιατί δεν έχουν ανάγκη να εμβιβάζονται στα πράγματα. Είναι από καταβολής κόσμου στη σκέψη του Θεού εκείνοι που θα πιστέψουν με όλη τη δύναμη της ψυχής τους. Δεν είναι για όλους η πίστη, λέει ο Απόστολος Παύλος.

Ο πηγαίος μου στην Κάλυμνο δεν ήταν στην τύχη. Δεν είναι στην τύχη ό,τι διαρκεί ολόκληρη ζωή. Πήγα στην Κάλυμνο μόλις αποφοίτησα από το Πανεπιστήμιο και η Κάλυμνος είναι ακόμα μέσα στην καρδιά μου. Ίσως με έστειλε ο Κύριός μου, για να μάθω για τον «μυώσουλα» των ναυτικών, με τον οποίο ταξιδεύουν στη θάλασσα μέσα στη σκοτεινή νύχτα. Ποιος θα ήταν ο μυώσουλας της ψυχής μου στη σκοτεινή νύχτα του κόσμου. «Πρόσεχε να μην γεννηθεί μέσα στην καρδιά σου, «ρήμα αργόν», δηλαδή επιθυμία για μάταια πράγμα. Τι είναι επιθυμία για μάταιο πράγμα; Είναι η επιθυμία για πράγματα που αρέσουν στον άνθρωπο και δεν αρέσουν στον Θεό. Και γιατί είναι τόσο σπουδαίο να προσέχει ο νους μου, να μην γεννηθεί επιθυμία για μάταια πράγματα στην καρδιά μου; Γιατί η επιθυμία για μάταια πράγματα γεννάει τον ενστικτώδη φόβο της αυτοσυντήρησης, που κι αυτός γεννιέται με τη σειρά του, την επιθυμία να εξουσιάζουμε τους άλλους.

Ο αθεϊσμός αρνείται την ύπαρξη του Θεού και φυσικά αρνείται και τη θεία χάρη, το πνεύμα του Θεού, στον άνθρωπο. Ο αθεϊσμός πιστεύει ότι ο άνθρωπος είναι το σώμα. Μετά τον θάνατο του σώματος, δεν μένει τίποτα από αυτόν. Βλέπεις τα γεγνημένα οστά και λες, άραγε, τίς εστί βασιλείς ή στρατιώτες, πλούσιος ή πένης ή δικαίος ή αμαρτωλός; Όταν είμαστε νήπια εξερευνάμε το σώμα μας για να τον γνωρίσουμε. Όταν γινόμαστε ενήλικα εξερευνούμε το πνεύμα μας, για να τον γνωρίσουμε; Η μήπως κλείνουμε τα μάτια σε αυτό που είναι το πνεύμα μας, ο εσωτερικός άνθρωπος, γιατί δεν θέλουμε να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις της πνευματικής ζωής. Αυτός που με αγαπάει, λέει ο Ιησούς, τρέπει ες Εντολές μου.

Ο άθεος νομίζει ότι ο φόβος του Θεού είναι σαν τους φόβους που νιώθουν όλα τα έμβια άλλα. Αλλά ο φόβος του Θεού δεν είναι τρόμος και ταραχή ή άγχος και αγωνία που μας φθείρει και μας αρρωσταίνει. Ο φόβος του Θεού είναι η θεία χάρη, είναι, πράδιτητα και σοφία. Είναι ένα από τα επτά πνευματικά χαρίσματα, με τα οποία προίκει ο Θεός τον άνθρωπο. Ο Προφήτης Ησαΐας γράφει για τα πνευματικά χαρίσματα του Ιησού: «Και θα φωτισώμε ένα κλωνάρη από τον κορμό του Ιεσαί κι ένα κλαδί θα ξεπροβάλλει. Πάνω του θα αναπαύεται το Πνεύμα του Θεού, πνεύμα σοφίας και συνέσεως, πνεύμα βουλής και ισχύος, πνεύμα γνώσεως και ευσεβείας, πνεύμα φόβου Θεού.» (Ησαΐας ια', 2-3)

Το παρελθόν του ανθρώπου στην αρχή, είναι ένα χάος απροσδιοριστίας. Αποδίδουμε τα πάντα σε εξωτερικά αίτια. Όσπου να νιώσουμε το χέρι του Θεού να μας αγγίζει. Ο 37ος ψαλιμός, που προαναφέραμε, είναι ένας χάρτης που δείχνει τα στάδια από τα οποία διέρχεται η ψυχή για να συναντήσει τον σωτήρα της Ιησού Χριστό. Στην αρχή, είμαστε σαν τη γη στην αρχή της δημιουργίας. Το βιβλίο της Γενέσεως γράφει για τη δημιουργία του κόσμου: «Εν αρχή έποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην. Η δε γη ην άφρατος και ακατασκεύαστος και σκότος επάνω της άβυσσος και πνεύμα Θεού επεφέροτο επάνω του ύδατος». (2η αρχή ο Θεός δημιούργησε τον ουρανό και τη γη. Η γη όμως ήταν άρημη και ασχημάτιστη ήταν σκοτάδι πάνω από την άβυσσο και πάνω στα νερά έπνευσε Πνεύμα Θεού). Κάποτε συνειδητοποιούμε ότι κάθε τι προσανατολιζόει σε ένα νόημον σχέδιο. Κάποια στιγμή συνειδητοποιούμε ότι δεν είμαστε μόνο σάρκα και αίμα, αλλά και πνεύμα που γνωρίζει τον εαυτό του.

Ο αθεϊσμός δεν στρίβεται στα δικά του θέληγτρα, αλλά στις πτώσεις του δυτικού χριστιανισμού, ιδίως του προτεσταντισμού, που έδωκε την ιερότητα από τη ζωή του ανθρώπου. Οι ορθόδοξοι χριστιανοί έχουν την ελπίδα τους στη Θεία Πρόνοια. Η θέλησή τους είναι προσαρμοσμένη στον Χριστό. Δεν θα νιώσουν τον ενστικτώδη φόβο του θανάτου ούτε τη μανία να εξουσιάζουν τους άλλους.

Οι λαοί στενάδων από την καταπίεση της εξουσίας. Θα αρπάξουν, άραγε, μαζί με τον φυσικό πλούτο της Ελλάδος και την πίστη του ελληνικού λαού, όπως άρραξαν τον πολιτισμό και τον φυσικό πλούτο των λαών που υποδούλωσαν οι αποικιοκράτες της Ευρώπης;

Προσπαθώ να βρω κανέναν δεσμό ανάμεσα στους υλιστές με τον τόπο τους και δεν μπορώ να βρω. Δεν λέω να μην θαυμάζουμε τους Γερμανούς. Αλλά μαζί με τους Γερμανούς να αγαπάμε και την Ελλάδα. Να εμβιβάζουμε στην ορθόδοξη παράδοση. Μήπως δεν είναι αυτός ο τόπος ελληνικός; Μήπως δεν αγωνίστηκαν οι ορθόδοξοι Έλληνες για την ελευθερία του;

Στη Γερμανία, λένε, είναι πιο ηθικοί από εμάς. Αν δεν πάριε τα ρέστα σε κυνηγάνε μέχρι τον δρόμο για να τα πάρεις. Το κάνουν γιατί ενδιαφέρονται για σένα; Στην ορθόδοξη παράδοση μετράει η πρόθεση. Δεν έχει σημασία η ηθική. Προσπαθώ να πείσω τον συνομιλήτη μου. Του λέω, είναι δύο προσανατολισμοί της θέλησης του ανθρώπου, δύο κατευθύνσεις από την αρχή, δύο οδοί, η οδός της ενρήγορησης, της μνήμης του Χριστού και η οδός της λήθης. Αγρυπνάει για να μην εισέλθαι στον πειρασμό, είναι η Εντολή του Χριστού, η Εντολή της αγρύπνιας του πνεύματος.

Η παγκοσμιοποίηση προπαγανδίζει τη λήθη του Θεού και την ανυπαρξία (nipvana). «Μακάριοι οι νεκροί που ληροσάνη την πικρία της ζωής». Η ληροσάνια των νεκρών είναι να ληροσάνει ή να απωθείς. ΑΣΧΕΙ να δούμε τη θέση της Επισημής επάνω στη λήθη και στην απώθηση του Θεού. «Αν θέλεις να αρρωσταίσεις να κάνεις αυτά τα δύο, να απωθείς και να επικρίνεις», γράφει ο ιατρός και συγγραφέας Τζωρτζ Γκρόντγκερ, στο βιβλίο του «Εκείνο». Εκδόσεις Πύλη.

Ο ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΗΣ "ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ" Ν. ΠΟΥΤΣΙΑΚΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

«Γιατί η Μεσοχώρα δεν είναι ΑΠΕ;»

«Γιατί η Μεσοχώρα δεν είναι ΑΠΕ;». Περικληθείσα μέσω των «Ψιθυριστών», η περιφερειακή παράδοση "Οικολογική Θεσσαλία" επανέρχεται στο θέμα επιχειρηματολογικών οργάνων, με επιστολή του επικεφαλής της Νίκου Πουτσιακά, ο οποίος σημειώνει μεταξύ άλλων: «Προκαλεί, πραγματικά, ιδιαίτερη έκπληξη η αναφορά σας για την «Οικολογική Θεσσαλία»-«Αξιοσημείωτες κάποιοι μυστηριώδεις Αλλάθη...», ιδιαίτερα δε όταν αυτή διατυπώνεται από άτομα, τα οποία έως και προσφάτως, ίσως ακόμη, πίστευαν ότι η υπόθεση Αχελώου ήταν θέσφατο και μονόδρομος και ως τέτοια την παρουσιάζαν στον δημόσιο διάλογο και πολύ περισσότερο στον ιδιωτικό συζητήσεις χωρίς να θέλουν να ακουθούν καμία άλλη άποψη.

Να διεκρινίζουμε τίς εμείς, όχι μόνο από αλάθητο δεν διακατεχωμάστε, αντιθέτως «μελετάμε τας γραφάς» και προσπαθούμε να τις μελετήσουμε όλες. Οντως έχουμε επιλέξει, κοπιώδεις, είναι αλήθεια, διεπιστημονικές προσεγγίσεις για τα θέματα με τα οποία καταπιάνομαστε, όσο φυσικά μας το επιτρέπουν οι δυνατότητες μας και τα εκάστοτε χρονικά όρια. Είναι γεγονός ότι η επιχειρηματολογία μας δεν ήταν εκτενής, αλλά αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι τα ΜΜΕ θέτουν περιορισμούς για την έκταση των, υπό δημόσιωση, κειμένων. Βλέπετε δεν είχαμε, επίσης το προνόμιο να δημοσιευόμαστε σε επίσημους θεσμικούς ηλεκτρονικούς ιστοτόπους τους οποίους διαχειρίζονται «επιστημονικοί συνεργάτες» που δεν γνωρίζουμε με ποιόν τρόπο επιλέχθηκαν και απ' ό,τι φαίνεται έχουν αναλάβει «εργολαβικά» την υποστήριξη της εκτροπής του Αχελώου (άμεσης ή έστω έμμεσης) και θέτουμε εδώ, καθαρά, ζητήμα θεσμικής λειτουργίας της Αυτοδιοίκησης στο συγκεκριμένο θέμα, στο οποίο θα επανέλθουμε το προσεχές διάστημα. Οι οποίοι, ειρήσθω εν παρόδω, έχουν αξιοθαύμαστα χαμαιλέοντες ικανότητες, αφού παρουσιάζονται a la carte και σε καθημερινό, σχεδόν, επίπεδο υπό την σκέπη άλλου φορέα κάθε φορά, τη μη του ΤΕΕ, την άλλη της ΕΦΕΜ, την παρόλη του ΓΕΩΤΕΕ, ενίοτε ως ιδιώτες, ως συνεργάτες κ.τ.λ.

1. Γιατί η Μεσοχώρα δεν είναι ΑΠΕ; Όσοι ανήκουμε στον ευρύτερο χώρο της πολιτικής οколογίας, συνήθως, εμπιστευόμαστε περισσότερο τους επιστημονικά και τους ειδικούς διεθνείς οργανισμούς από ότι τους πολιτικούς ή τους ξερόλες της γειτονίας μας και βεβαίως αντλούμε τη δύναμη μας από τη νομιμότητα, καθώς σεβόμαστε το Σύνταγμα, τους νόμους και τις οδηγίες που έχει υπογράψει η χώρα μας και αρνούμαστε να υποστηρίξουμε οτιδήποτε κρίνεται παράνομο από τα ανωτέρα δικαστήρια. Με το νόμο 2773/1999 τα υδροηλε-

κτρικά, που θεωρούνται ΑΠΕ στην Ελλάδα, είναι αυτά με εγκατεστημένη ισχύ έως και 10 MW, ενώ με τον ν. 3468/2006 το όριο ανέρχεται στα 15 MW. Το όριο αυτό είναι 3 MW στην Ιταλία, 5 MW στην Αγγλία, 8 MW στη Γαλλία, 10 MW σε Ισπανία-Βέλγιο και 30 MW στις ΗΠΑ. Στην περίπτωση των μικρών Υδροηλεκτρικών με φράγμα, σύμφωνα με τη Διεθνή Επιτροπή Μεγάλων Φραγμάτων (ICOLD), ένα φράγμα θεωρείται ως μικρό, όταν το ύψος του είναι μικρότερο από τα 15 μέτρα. Επί της ουσίας η ηλεκτρική ενέργεια, που παράγεται από μεγάλα Υ/Η έργα δεν είναι ανανεώσιμη, καθώς καταστρέφει τον πόρο που χρησιμοποιεί για την παραγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας. Μη-πλην η όλη κατηγορία που μας απευθύνθηκε, μάλλον αφορά τους μετεωρολόγους θεατώνες της «εκτροπής», οι οποίοι εννοούν να συνεχίζουν μια παρανομία; Τα συγκεκριμένα έργα έχουν κριθεί 14 φορές παράνομα από το ΣΤΕ αλλά και το ευρωπαϊκό δικαστήριο. Δεν είναι παράδεισος αυτοί που την υποστηρίζουν να επιτίθενται σε όσους θέλουν να εφαρμόσει η δικαιοσύνη;

2. Για τον κίνδυνο καταστροφών. Η αντιμετώπιση κάθε προβλήματος εξαρτάται από τον σχεδιασμό που θα γίνει. Πιθανές καταστροφές από τη μη λειτουργία του φραγμάτων θα πρέπει να προβλεφθούν και να αντιμετωπιστούν

ΣΚΛΗΡΗ ΓΛΩΣΣΑ ΙΦΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Ζείτε στην «Καραχάλια» πραγματικότητά σας

Σκληρή απάντηση στον δήμαρχο δίνει με επιστολή της προς την «Ε» η πρώην δήμαρχος κ. Μαρία Ίφου αφανώνοντας στα όσα της καταλογίζει.

Πιο συγκεκριμένα, γράφει: «Εντύπωση μου προκάλεσε η επιστολή – απάντηση του «κυρίου» Καραχάλιου η οποία επιβεβαιώνει ότι εκτός από τον αλαζονικό του χαρακτήρα διαθέτει και άλλα προσόντα: Αυτά του λαοπλόλου και του ψευδολόγου. Εξάλλου είναι η πάγια τακτική που ακολουθεί και στις συνεδριάσεις των δημοτικών συμβουλίων, και την οποία μεταφέρει στον «Ύψω» διά της επιστολής του: Αντί να απαντά δηλαδή σε ερωτηθέντα με τις παρατηρήσεις για θέματα που αποσχολούν τον Δήμο μας λέει ό,τι θέλει, βγάζοντας τα απωθημένα του και «κλείνει», μην επιτρέποντας σε κανένα το δικαίωμα να μιλήσει μετά από Αυτόν.

Σε ποιο ειλικρινή πραγματικότητα αναφέρεστε ότι βρίσκεισαι κ. Καραχάλιο; - Μιλάτε για την εκλογική αναμέτρηση του 2010; Εσείς; Που αν δεν στηρίζασταν στα κομματικά σας δεκανάκια, και αν δεν έσπευδαν παράγοντες του διεφθαρμένου πολιτικού συστήματος που αντιπροσωπεύετε, να σας βοηθήσουν, δεν θα μπορούσατε να καταρτίσετε ψηφοδέλτιο;

Εμάς εκείνο το σύστημα μας πολέμησε και είμαστε περήφανοι, γιατί στηρίχουμε στις δικές μας προσωπικές δυνάμεις και τους αξίους συνεργάτες μας προσεγγόμενος μέσα από τα σπλάχνα της κοινωνίας μας πήραμε το συγκεκριμένο ποσοστό.

- Αναφέρατε την εκλογική αναμέτρηση του 2014; Εσείς; Ο οποίος εναγκαλιζόταν με αυτούς που καθ' όλη τη διάρκεια της πρώτης σας θητείας απείθωνες συνεχώς πράγμα το οποίο παρακάτωσε διότι προσβλήπατε στη στρήρηψή τους; Και η οποία σας ανέδειξε «νικήτη» των εκλογών; - Έχετε το θάρρος να παραπρείτε εμένα την αναφορά μου στις Αρμόδιες Αρχές όσον αφορά στα ευρήματα διαχειριστικού ελέγχου που έγινε επί θητείας σας και που επί τριμιαία χρόνια «φυλάγατε» στα συρτάρι σας; - Μιλάτε για δικαστικές διαμάχες εσείς που αποτελείτε πανελλήνια πρώτα δημόρχου που έχει ανοίξει δικαστικές διαμάχες με δεκάδες επαγγελματίες και πολλές της επαρχίας μας; - Πρέπει να σας αναγνωρίσω το ταλέντο σας να παραπλανείτε, αποπροσανατολιζόντας και διαστρεβλώνοντας την αλήθεια αν και η γνωρίζετε πολύ καλά.

- Σε ποιον δανεισμό της ΔΕΑΥΦ αναφέρεστε και αρέσκεστε να επιρρίπτετε την ευθύνη στη δική μου θητεία; Γνωρίζετε πολύ καλά όπως και οι συνδημιότες μας ότι το συγκεκριμένο δάνειο το κληρονομήσαμε από την προηγούμενη Δημοτική Αρχή την οποία εσείς υπηρέτησα πιστά, τόσο ως δημοτικός σύμβουλος όσο και ως νομικός σύμβουλος. - Ποια γεώτρηση αποκαλείτε τρύπα; Αυτή που έγινε με τις καλύτερες προδιαγραφές κατά την έγκρισή από εφτά υπηρεσίες, με περιβαλλοντική μελέτη, άριστα κατασκευασμένη, επιτυχημένη ως προς την ανεύρεση ποιοτικού πόσιμου νερού την οποία εσείς «βουλώσατε» επειδή δεν θέλατε να σας θυμίζει τη δική μας θητεία; Εσείς που μέχρι τώρα έχετε κάνει τόσους άοτιχες κινήσεις χωρίς προγραμματισμό με αποτέλεσμα μηδέν και κατασπατάληση χρήματος; - Μου προτεινέτε να περπατώ στην οδό Καναδά για να «καθρεφτίζομαι» όπως λέτε... Παρεμπιπτόνως καθρεφτίσαμε περπατώντας στην οδό Βενιζέλου όπου είδα πρώην χαμόσπιτο να έχει μετατραπεί σε... παλατάκι... σε χρόνο dt... Εύχη για τα έργα σας.

Εύλογα πρέπει να καμρώνεστε για τα έργα σας που σχεδόν στη μέση της δεύτερης θητείας σας περιορίζονται σε πεζοδρομήσεις και αναχωματώσεις.

Σύντομο χαιρετισμό – ποίημα διάβασε συγκινημένος ο κάτοικος Βόλου Μιλτιάδης Σπανός - συγγενής (γονιός) του εκτελεσθέντος Αναστασία Σπανού – του αειμνηστού παπα-Αναστασία, ενώ ποίηματα για τις εκτελέσεις των πατριωτών απηγορεύοντα μοιθήδες. Στη συνέχεια, έγινε η καθιερωμένη κατάθεση στεφάνων από τους φορείς, τους εκπροσώπους των κομμάτων, τους συλλόγους και τα Σχολεία και το προσηκνητήριο των νεκρών, όπου, μέσα σε ατμόσφαιρα συγκίνησης, αναγνώστηκε από τον εκπαιδευτικό Ευάγγ. Σαπανού (που είχε την επιμέλεια της εκδήλωσης) ο μακρύς κατάλογος των εκτελεσθέντων από τους Ιταλούς και τους Γερμανούς, συνοδευόμενος από την λέξη «Αθάνατοι!». Η εκδήλωση έκλεισε με τιμητική στή ενός λεπτού και απόδοση του Εθνικού Ύμνου από μαθητική χορωδία. Ακολούθησε δεξίωση για τις αρχές και τον κόσμο στην ισόγεια αίθουσα του Κοινοτικού Καταστήματος.

Στις εκδηλώσεις μνήμης στην Τσαριτοάνη παρευρέθηκαν: Οι βουλευτές Νικ. Παπαδόπουλος και Γεώργ. Κατσιαντώνης, ο αντιπεριφερειάρχης Θεσσαλίας Δημ. Παπαδημόπουλος, ο δήμαρχος Ελασσόνας Νικ. Ευαγγέλου, οι αντιδήμαρχοι Διον. Μπαλούκας, Δημ. Λέκκας, Αναστ. Γκατζούρας, ο πρόεδρος του Οργανισμού Κοινωνικής Αλληλεγγύης – Παιδείας του Δήμου Ελασσόνας – πρ. κοινοτάρχης Τσαριτοσάνης Νικ. Τσιμπόλης, οι δημοτ. σύμβουλοι Ευφρ. Καρκαβανιδου – Σκρέτα, Κ. Καραγιάννης, Αστ. Στούτσας, Νικ. Γάτσας, Βασ. Βαρνάς, Δημ. Αντωνίου, Αθαν. Γεωροφάκης, ο υποδιευθυντής της Αστυνομικής διεύθυνσης Λάρισσας Κυριάκος Παπαδόπουλος, ο διοικητής της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Λάρισσας – υπάρχος Ι. Ράπτης, ο διοικητής του Α.Τ. Ελασσόνας Πέτρος Μουταφίδης, ο διοικητής Π.Υ.Π.Α. Ν. Αγχάλου – αντιπύραρχος Ζήσης Μπρούτσας, ο διοικητής της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Ελασσόνας Ελευθ. Μουλιτσιάς, ο πρ. δήμαρχος Ελασσόνας Πέτρος Χατζήνας, ο πρ. αντιδήμαρχος Μιλτ. Βαρόσημς, ο πρόεδρος της Δημ. Κοινότητας Τσαριτοσάνης Αχλμ. Μπριασιάνης, προϊστάμενοι υπηρεσιών και σχολικών μονάδων, εκπρόσωποι φορέων και συλλόγων, μέλη του Μορφωτικού Συλλόγου Τσαριτοσάνης, του Συλλόγου Γυναικών Τσαριτοσάνης, του Εξωραϊστικού Συλλόγου, εκπαιδευτικό, μαθητές, αντιστασιακοί, εκπρόσωποι κομμάτων (ΣΥΡΙΖΑ, Ν.Δ.), μέλη της Ενωτικής Πρωτοβουλίας Πολιτών, «απόδημοι» Τσαριτοσσανιώτες, συγγενείς των εκτελεσθέντων, μαθητές, και πολλοί κάτοικοι (όλων των ηλικιών) της ιστορικής και μαρτυρικής κωμόπολης.

Αφηνείται μία απότιγρη μάρτυς: Μόλις φύγαμε τα αιμοσταγή τέρρατα τρέξαμε στη κεντρική πλατεία, για να δούμε τις μαυρές και γλίτωσε κανέναν. Μα, εκείνες, που δεν βλέπουν τους δικούς τους ψάχναν, ψάχναν, ω! τι φρίκη... Προχώρησα σιγά, σιγά με το κεφάλι σκυμμένο κι έφθασα στην πλατεία. Οι νεκροί έμειναν εκεί, αιώνιοι μάρτυρες της ιστορίας! Μάνες, σύζυγοι, αδελφές, θυγατέρες, άνοιξαν οι ίδιες τους τάφους, για να πάρουν τους δικούς τους! Έπειτα από λίγες μέρες όμως ξεθάψαν τα πτώματα και τα έθαψαν στο νεκροταφείο».

Και η δικηγόρος Αικατερίνη Αναγνωστούλη ολοκληρώνει, μέσα σε χειροκροτήματα: «52 συνολικά Τσαριτοσσανιώτες έβρισαν, μα οι ψυχές τους έμειναν ολόρθες, για να θυμίζουν στο Έθνος τον έρωτα για την ελευθερία και το χρέος για την πατρίδα, όταν την πατάει ξένο πόδι κατακτητή!».

«Αθάνατοι οι εκτελεσθέντες της Τσαριτοάνης!»

«Γιατί η Μεσοχώρα δεν είναι ΑΠΕ;». Περικληθείσα μέσω των «Ψιθυριστών», η περιφερειακή παράδοση "Οικολογική Θεσσαλία" επανέρχεται στο θέμα επιχειρηματολογικών οργάνων, με επιστολή του επικεφαλής της Νίκου Πουτσιακά, ο οποίος σημειώνει μεταξύ άλλων: «Προκαλεί, πραγματικά, ιδιαίτερη έκπληξη η αναφορά σας για την «Οικολογική Θεσσαλία»-«Αξιοσημείωτες κάποιοι μυστηριώδεις Αλλάθη...», ιδιαίτερα δε όταν αυτή διατυπώνεται από άτομα, τα οποία έως και προσφάτως, ίσως ακόμη, πίστευαν ότι η υπόθεση Αχελώου ήταν θέσφατο και μονόδρομος και ως τέτοια την παρουσιάζαν στον δημόσιο διάλογο και πολύ περισσότερο στον ιδιωτικό συζητήσεις χωρίς να θέλουν να ακουθούν καμία άλλη άποψη.

ΣΚΛΗΡΗ ΓΛΩΣΣΑ ΙΦΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Ζείτε στην «Καραχάλια» πραγματικότητά σας

Σκληρή απάντηση στον δήμαρχο δίνει με επιστολή της προς την «Ε» η πρώην δήμαρχος κ. Μαρία Ίφου αφανώνοντας στα όσα της καταλογίζει.

Πιο συγκεκριμένα, γράφει: «Εντύπωση μου προκάλεσε η επιστολή – απάντηση του «κυρίου» Καραχάλιου η οποία επιβεβαιώνει ότι εκτός από τον αλαζονικό του χαρακτήρα διαθέτει και άλλα προσόντα: Αυτά του λαοπλόλου και του ψευδολόγου. Εξάλλου είναι η πάγια τακτική που ακολουθεί και στις συνεδριάσεις των δημοτικών συμβουλίων, και την οποία μεταφέρει στον «Ύψω» διά της επιστολής του: Αντί να απαντά δηλαδή σε ερωτηθέντα με τις παρατηρήσεις για θέματα που αποσχολούν τον Δήμο μας λέει ό,τι θέλει, βγάζοντας τα απωθημένα του και «κλείνει», μην επιτρέποντας σε κανένα το δικαίωμα να μιλήσει μετά από Αυτόν.

Σε ποιο ειλικρινή πραγματικότητα αναφέρεστε ότι βρίσκεισαι κ. Καραχάλιο; - Μιλάτε για την εκλογική αναμέτρηση του 2010; Εσείς; Που αν δεν στηρίζασταν στα κομματικά σας δεκανάκια, και αν δεν έσπευδαν παράγοντες του διεφθαρμένου πολιτικού συστήματος που αντιπροσωπεύετε, να σας βοηθήσουν, δεν θα μπορούσατε να καταρτίσετε ψηφοδέλτιο;

Εμάς εκείνο το σύστημα μας πολέμησε και είμαστε περήφανοι, γιατί στηρίχουμε στις δικές μας προσωπικές δυνάμεις και τους αξίους συνεργάτες μας προσεγγόμενος μέσα από τα σπλάχνα της κοινωνίας μας πήραμε το συγκεκριμένο ποσοστό.

Η Γυναίκα: Το βασικότερο κύταρο της κοινωνίας

Από τον Κων/νο Παπακωνσταντίνου

Να πάλι η 8η Μαρτίου να μας ξαναθυμίσει, πως η γυναίκα αποτελεί το βασικότερο στοιχείο της κοινωνίας μας. Κι ακόμα να μας θυμίσει τους ατέλειωτους και επώδυνους αγώνες της γυναίκας, για ν' αποκτήσει τα χαμένα από αιώνες ανθρώπινα δικαιώματά της. Και δυστυχώς οι αγώνες αυτοί δεν τέλειωσαν. Ακόμα και σήμερα υποβάσκει η λανθασμένη αντίληψη, πως στη γυναίκα ταιριάζει μια δεύτερη μοίρα.

Από την Ομηρική εποχή, η γυναίκα στο περιβάριο. Ο Όμηρος γράφει πως «Τα σ' αυτής έργα κομίζεσαι ισούτ' ἴπλακάτην. Εἰς οἶκον ἰούσα τ' σ' αὐτῆς ἔργα κομίζεις». Δηλ. δουλειά της είναι ν' ασχολείται με τη ρόκα και τα έργα του σπιτιού. Και ο Ξενοφών συνηγορεί: «Το οικουρύν και περί τα του οἴκου ασχολείσθαι, ἂν γάρ γυναίκες πεφικασίν». Δηλ. η φύση της γυναίκας είναι να υπηρετεί το νοικοκυριό. (Οικον. 7-23-24). Ο Περικλής όμως άνθρωπος με ευρεία αντίληψη και ἰσως υπό την επίγεια της δυναμικής Ασπασίας, βλέπει τη γυναίκα με άλλο μάτι. Στον «ΕΠΙΤΑΦΙΟ» τονίζει την επικρατούσα τότε, κοινωνική αντίληψη, για την αξιοπρέπεια, που πρέπει ν' απολαμβάνει η γυναίκα στον κοινωνικό της περιβάριο. Αλλά και για τον σεβασμό, που πρέπει ν' ανταποδίδεται από τον άνδρα για το ήθος της.

Το Κοράνι! Τι να πεις γ' αυτό, λέει και απάνθρωπη αγωγή της γυναίκας. Δείτε τα τραγικά θύματα των γυναικών από τις μισάνθρωπες αντιλήψεις και πρακτικές της χώρας του Ισλάμ. Η γυναίκα RES. Ένα πράγμα! Η γυναίκα με το δουσεϊνές τσανόρι. Να μην βλέπει και να μην την βλέπουν. Όποια θέλει να οδηγήσει αυτοκίνητο, να φθάσει στις πηγές της γνώσης, ν' αντιδράσει στο Κοράνι, δικάζεται άμεσα όχι από Δικαστήρια, αλλά από τον όχλο, με λιθοβολισμό και θανάτωση. Στο διάβα των αιώνων, οι άνθρωποι πέρασαν, από αλληλοσυγκρούμενες αντιλήψεις, σχετικά με την ισοπτία των δικαιομάτων των δύο φύλων. Πολλές βρήκαν την έκφρασή τους στα φεμινιστικά κινήματα. Οι γυναίκες είχαν να παλέψουν με στειρές και άδικες αντιλήψεις, για την ισοπτία τους με τον άνδρα. Σίγουρα και αναμφισβήτητο άλλο τους ήταν, πως κι αυτές ήταν πλάσματα του Θεού. Και μάλιστα με το μεγαλείο της μητρότητας, δώρο υπέρτατο της φύσης.

Πρώτος ο Χριστιανισμός, ήταν αυτός που έβγαλε τη γυναίκα, από την αφάνεια στο προσκήνιο της ισοπτίας με τον άνδρα. Προσάρτησε ο Απόστολος Παύλος, για τα δίκαια της γυναίκας, με τις πιο επαναστασιακές λέξεις, που γράφησαν ως τότε. «Ουκ έστι Έλληνη και Ιουδαίος, περιτομή και ακροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, άσροβής, ελευθερος, αλλά τα πάντα εν πάσι Χριστού». Δηλ. Δεν υπάρχουν Έλληνες ή Ιουδαίοι, περιτημένοι ή όχι, βάρβαροι, Σκύθες, δούλοι ή ελευθεροί. Όλα είναι του Χριστού. Απ' είναι η φύλη, είναι πνεύμα του Θεού και των φύλων, στο νέο άνθρωπο, τον χριστιανό. Αυτό που ακολουθείται στην τελετή του γάμου «Η δε γυνή να φοβήται τον άνδρα» δεν αναίρεται φυσικά, όταν η γυναίκα εκείνη τη στιγμή τίποτα το πόδι του άνδρα. Η ρήση αυτή είναι παλιά και φυσικά εντελώς αντίθετη με όσα προείπαμε.

Ο Χριστιανισμός λοιπόν έφερε τη γυναίκα σε ισοπτία με τον άνδρα. Αλλά κι αυτό δεν ακούσει. Η γυναίκα ως τα χρόνια μας, πάλεψε, για τη δικαίωσή του φυσικού της προορισμού. Ο χρόνος και η φύση στάθηκε μαζί της. Και οι αγώνες της την δικαίωσαν. Απέδειξε, με πολύ πόνο και γκαρτερήση, ότι είναι ισότιμος «Τω άνδρι». Κατάφερε να εκπορθήσει τον άνδρα κι ανέβηκε στα ύψατα αξιωματικά, εκεί όπου εκείνος κυριαρχούσε. Έγινε επιστήμη, ηγέτης, πολιτικός, κομουνιστής, Έπασσε τα δεσμά, που την ήθελαν εγκλωσιστη στο σπιτί. Στο νοικοκυριό και στην παιδοποία. Έσπασε τα δεσμά της ανδροκρατίας. Στη γυναίκα περισεύει η ευαισθησία, η στοργή και η αγάπη. Κι όταν ακόμα στα βάθη των αιώνων, όπως διαβάζουμε στην «Ιστορία του πολιτισμού» (DURANT Α' τομ.), ἴσχυε η γυναικοκρατία, που ποτέ δεν έφθασε η γυναίκα στην σκληρότητα του άνδρα. Του έδωσε φερά να γίνει θηρευτής και κυνηγός, τροφοδότης και ασπίδα της οικογένειας.

Όσα όμως κέρδισε η γυναίκα με τους τόσους κόπους και αγώνες, τόσο αυξάνεται και το βάρος των υποχρεώσεων, που επιωμίζεται. Εξακολουθεί να είναι η αρχόντισσα του σπιτιού. Είναι η μάνα, η σύζυγος, η ανοχική γυναίκα για όλους. Για τη λάτρα του σπιτιού. Για τη φροντίδα των παιδιών της. Φροντίζει να είναι σωστή απέναντι στον σύζυγό της. Γιατί θεωρεί τον δεσμό του